

hver Tid have en fra den almindelige Militærmagt forskjellig Institution, som, selv hvor en større Mængde Mennesker ere samlede, med fornøden Kraft i paakommende Tilfælde kan imødegaa Forsøg paa grove Brud paa den offentlige Orden. Man vil ellers, saa snart en eller anden Gjæring opkommer i Gemytterne, blive nødt til at stille for hyppige Krav til den almindelige Militærmagt; dennes Bistand bør kun være fornøden under ganske ekstraordinære Forhold. Det maa dernæst have sig for Øie, at Gendarmerikorpsen er blevet et betydningsfuldt Led i den daglige Polititjeneste. Men naar et Land i længere Tid har nydt Fordelene ved en bedre Politibetjening, vil man ikke godt kunne vende tilbage til en tidligere ringere Tilstand, navnlig hvor, som hos os, Politiet udenfor Hovedstaden baade lader meget tilbage at ønske med Hensyn til sin Organisation og, især paa Landet, paa Grund af sin ringe Styrke er utilstrækkeligt til behørig at løse de Opgaver, som Samskudsforholdenes Udvikling, Befolkningens Stigen og det lette Samkvem mellem Landets enkelte Dele føre med sig. Man skal saaledes oplyse, at der, naar Handelspladserne lades ude af Betragtning, i Landjurisdiktionerne efter Folketællingen i 1880 kun have 1 Politibetjent paa hver 8,000 Mennesker, hvad der aabenbart er aldeles utilstrækkeligt. *)

Efter de foransførte Betragtninger er der, saavidt skjønnes, kun en af to Veie at gaa, nemlig enten at bibeholde det militære Gendarmeri dels til at supplere det civile Politii ved den daglige Polititjeneste dels til at løse de større Opgaver, som dette ikke alene kan magte, eller at omdanne og forøge det bestaaende almindelige Politii saale-

des, at det bliver i Stand til til enhver Tid at gjøre Fjndest saavel under særlige som under almindelige Forhold, og med det Samme lade det militære Gendarmeri bortfalde. Skal man gaa den sidste Vej, maa Sikkerheds- og Opdagelsespolitiet gjøres til et Statspoliti. Dels vilde nemlig en Forøgelse af Politiet, naar Kommunerne fremdeles skulde bære alle Udgifterne ved det, blive for byrdefuldt; det er upaatvibelig udelukkende den Omstændighed, at Politiiudgifterne hidtil alene ere faldne Kommunerne til Last, som har været til Hinder for dets tidsvarende Udvikling. Dels turde Retsikkerhedens Opretholdelse og Forbrydelsers Efterforskning rettest være at betragte som en Stats- og ikke som en kommunal Opgave.

Til Brug under Udvalgets Overvejelser har der staaget til Raadighed dels Oplysninger, modtagne fra Krigsministeriet, om Ordningen af Gendarmerivæsenet saavel i forskjellige større Stater, saasom Preussen og Frankrig, som i smaa Stater, saasom i Kanton Bern, dels Oplysninger, indhenteede gennem Justitsministeriet, om Politii- og Vægtvæsenets Ordning m. m. i samtlige Landets Jurisdiktioner.

Af de to paaapegede Veie mener Udvalgets Flertal at burde tilraade Landstinget at erklære sig for Oprettelsen af et Statspoliti. Baade vil et enkelt Politii være betydelig billigere end Bibeholdelsen af Gendarmeriet ved Siden af det gamle Politii, og den nye Ordning vil i Overensstemmelse med Forholdets Natur, som ovenfor bemærket, overføre Udgifterne til Staten. Flertallet stiller derfor det nedenstaaende Forslag til Lov om et Statspoliti, saaledes at det bestaaende Gendarmerikorps bortfalder, naar det nye Politikorps oprettes. Med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder skal man bemærke Følgende:

At det nye Politii — uanset at det selvfølgelig bliver Politimestrene i de enkelte Jurisdiktioner, der komme til at benytte det saavel ved den daglige Polititjeneste som ved ekstraordinære Leiligheder — maa danne et

*) Fordelingen er iøvrigt meget forskjellig. Medens saaledes Ringkjøbing Amt paa 82 Kvadratmil med 81,000 Mennesker kun har 3 Politibetjente, har Veile Amt paa 41 Kvadratmil med 86,000 Mennesker 13 Betjente.